

ஐந்தெழுத்துக்களும் கலவை வடிவம் முகர்தலை உள்ளடக்கியதாக இருக்குமானால் அதாவது மணம் வீ சக் கபிய ஒரு பொருளாக சினிமா இருக்குமானால் "ஸ்லம் டாக் மில்லியனர்" போன்ற திரைப்படங்கள் ஆஸ்கார் களவை வலெல்ல முடியாது. ஏனெனில்,

அத்தகைய வறுமையின் மூடநாற்றம் சட்டான பாப்கார்னின் நறுமணத்தோடு இணைய முடியாது.

— அருந்ததி ராய்

1997லிருந்து ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் நமது நாட்டில் தற்கொலை செய்து கொண்டு மடிந்துள்ளனர். சில புள்ளி விவரங்களின்படி, 2002லிருந்து ஒவ்வொரு அரை மணி நேரத்திற்கும் ஒரு விவசாயி தற்கொலை செய்து கொள்கிறார். இந்தப் புள்ளி விவரம், இந்த புள்ளி விவரங்களுக்கும் பின்னிருக்கும்

துயராரந்த வாழ்வு, அதிர்ச்சியூட்டும் நூற்றுக்கணக்கான கதைகள்... நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையானோரை அசுத்தத்தாகத் தெரியவில்லை. இந்த நீண்ட துயரத்தின் ஆழமான சித்திரங்களை, நேரடியாக மக்களை சந்தித்து உரையாடி, பத்திரிகையாளர் சாய்நாத் கட்டுரைகளாக எழுதினார். பிற செய்தி ஊடகங்களோ, திரைப்படப்பாளிகளோ தீண்டாத விசயமாகவே விவசாயிகள் தற்கொலை இருந்து வருகிறது. இந்நிலையில், விவசாயிகளின் தற்கொலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட

படம் என்ற முத்திரையோடு வளிவந்து புகழ்பெற்றுள்ள திரைப்படம்தான் "பீப்லி

...

இத் திரைப்படத்தின் வியக்கத்தக்க "கற்பு நகைச்சுவை", அபாரமான "அரசியல் நயாண்டி" என நயாண்டி செய்யப்பட்ட அதே ஊடகங்களும், பத்திரிகைகளும் மாயந்து மாயந்து எழுதின. விவசாயிகளின் தற்கொலையை சாதாரணமான முறையில், நயாண்டி நடையில் திரைப்படமாக எடுத்திருப்பதாக புகழாரங்கள் சட்டப்பட்டன.

ஆனால், சில நாட்களிலேயே, மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் மகராஷ்டிரத்தின் விதர்பா மாவட்டத்தின் விவசாயிகள், "விதர்பா ஜன் அந்தோலன் சமிதி" எனும் அமைப்பின் தலமையில் திரைப்படத்தை கண்டித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். "இழப்பீட்டுக்காகத்தான் விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள்" எனும் வழக்கமான ஆளும் வர்க்கக் கருத்தை முன் வைத்து, விவசாயிகள் தற்கொலையை "பீப்லி லைவ்" திரைப்படம் கலீப் பொருளாகக் குகிறதே என விமர்சித்தனர்.

வழக்கம் போல, விவசாயிகளின் கண்டனத்தையாரும் கண்டுக் கொள்ளவில்லை. வடிக் கதைதான். நயாண்டி செய்யப்பட்டதாக சொல்லப்பட்ட அதிகாரிகள் கொதித்தெழுவில்லை, அரசியல்வாதிகள் ஆவசேப்பட்டவில்லை, ஊடகங்களோ பாராட்டி எழுதுகின்றன. ஆனால், யாருடைய துயரத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக சொல்லப்பட்டதோ, அந்த விவசாயிகள் படத்தை ரசிக்கவில்லை. அப்படியானால், இது யாருடைய ரசனையாகப் படம்? விவசாயிகளின் கண்டனத்திலுள்ள உண்மையை திரைப்படம் பார்க்கும் எவரும் புரிந்து கொள்ள முடியும். உலகமயத்தினால் ஆதாயம் பெறும் உயர் மற்றும் நடுத்தர வர்க்க இந்தியர்கள் பொதுவில் அரசியல்வாதிகளையும், அதிகாரிகளையும், ஊடகங்களையும் கலீ சிவ் வதன் மலம் எப்பொழுதும் தனது அரசியல் கடமையை நிறைவேற்றி மகிழ்கின்றனர். அவர்கள் தான் நாடு முழுவதும்

விரவிக் கிடக்கும் மல்டிபிளக்ஸ் திரையரங்குகளில் இத்திரைப்படத்தின் துவக்கம் முதல் இறுதி வரை சிரித்து ரசித்தனர். இறுதிக் காட்சி கட்ட எந்த அழுத்தத்தையும்

அவர்களிடம் ஏற்படும் தவறில்லை. இதனைத் தான் எழுத்தாளர் சாருநிவதேதிதா, "விமர்சகர்கள் இந்தப் படத்தை "பதேர் பாஞ்சாலியுடன் ஒப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், "பதேர் பாஞ்சாலியில் இருந்த ஞடணினிடபிணஞுண்ண (சோகம்) இதில் இல்லாதது இந்தப் படத்தின் விசேஷம்." எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஏறத்தாழ ஒரு புகொலையைப் போல, இரண்டு லட்சம் மக்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டு மடிந்ததை எடுத்துத் தியம்பும் கதையில், பார்வையாளர்கள் சோகத்தை உணர முடியவில்லையென்றால் அந்தப் படப்பின்போக்கியதற்கு வறே என விளக்கம் வணேடும்? இதனால்தான் திரைப்படம் வளியாகும் முன்பே திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளரான இந்திநதிகர் அமீர்கான் முன் எச்சரிக்கையோடு குறிப்பிட்டார்.

"இத்திரைப்படம் உண்மையில் விவசாயிகள் தற்கொலை குறித்த படமல்ல. அது ஒரு பின்புலம் மட்டுமே. ஏனெனில், விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் குறித்தோ, ஏன் இந்த தற்கொலை நோய் இத்துணை ஆண்டுகளாக தொடர்கிறது என்பது குறித்தோ திரைப்படம் எதுவும் சொல்லவில்லை. மாறாக, நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் இடையே உள்ள இடவெளியைத் தான் திரைப்படம் எடுத்துக் காட்டமுயல்கிறது." (ஜூலை 29, அபிச்சிங் ரேடியோ) சொற்களைக் கவனியுங்கள்.

தற்கொலை நோயாம்! என்ன ஒரு ஆழமான புரிதல்? அடிப்படையில், இத்திரைப்படம்

ஊடகங்களின் பொறுப்புணர்வற்ற பரபரப்பு செய்தி வேட்டையைத் தான் பொதுவில் பார்வையாளர்களிடம் பதிவுசெய்கிறது. இது புதிய விசயமல்ல. இதே விசயத்தை, இத்திரைப்படத்தை விடவும் அழுத்தமாக திபங்கர் பானர்ஜி இயக்கிய 'காதல்', காமம் மற்றும் துரோகம் திரைப்படம் பதிவு செய்தது. ஆனால், அது 'சோகமான' திரைப்படம். திரைப்படமும் வறெறிபெறவில்லை. எனவே, "யுதார்த்தமாகவும் வணேடும், ஆனால், சோகமாகவும் இருக்கக் கூடாது" எனும் தத்துவத்தின் பின்னிருப்பது சமீப அக்கறை

வேடமணிந்த நுகர்வு மனநிலை. அதற்கான சந்தையையும், விருதுகளையும் குறி வகைகிற "சமீப அக்கறையுள்ள" திரைப்படப்பாளி நயாண்டியத்தைத் தவிர வறே எதனை கைக்கொள்ளமுடியும்? அதனால் தான் "பீப்லிலைவ" இலக்கற்றும், மலேலோட்டமாகவும் ஊடகங்களையும், அரசியல்வாதிகளையும் குறித்து நயாண்டி செய்தும் போக்கில், கதியற்ற விவசாயிகளையும், அதாவது படத்தின் பின்புலத்தை கோமாளிகளாக காட்டிச் செல்கிறது. "ரசிகர்கள்" சிரிக்கிறார்கள்.

...

கடந்த ஏப்ரல் 7ஆம் ததியன்று, மகாராஷ்டிரத்தின் வாஷிம் மாவட்டத்தை சேர்ந்த ராமச்சந்திர ராவுத் எனும் விவசாயி தனது தற்கொலைக்கு முன்பாக, பிரதமருக்கும், ஜனாதிபதிக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினார். "இரண்டு வருடங்களாக பயிர் வீழ்ச்சியடைந்ததுதான் காரணம்." எனினும், "இரு முறை வங்கி அதிகாரிகள் என வீட்டிற்கு வந்து கடனதைத் திருப்பிக் கேட்டனர்." இக்கடிதத்தை தனது தற்கொலைக்கான குறிப்பாக விட்டுச் சென்றார். இதனை வழக்கம் போல அரசாங்கம் அலட்சியப்படுத்தி விடும், தற்கொலைக்கான காரணங்களை சோடிக் கும் என்பதால், தனது கடிதத்தை நேரடியாகப் பத்திரத் தாளில் பதிவு செய்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். பத்திரத்தில் கருவியை அதிகாரியின் முத்திரையும் உள்ளது. ராமச்சந்திர ராவுத்தின் கதையைக் களேவிப்படும் பொழுதில் சிரிப்பு வருவதில்லை. எனவதோன், ராமச்சந்திர

ராவுத்தை நத்தாவாக்கி அமீர் கான் பகடி செய்யும் பொழுதும் சிரிப்பு வரவில்லை. சினம்தான் ஏற்படுகிறது.

• வாணன்